

COLEGIUL DE DISCIPLINĂ ȘI ETICĂ
din subordinea Consiliului Superior al Procurorilor

H O T Ă R Ă R E A nr.3-29/2026
cu privire la examinarea contestației cet. Mazur Ion, împotriva deciziei
Inspecției Procurorilor din 28 noiembrie 2025, de încetarea procedurii
disciplinare în privința procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul
Principal, Olesea Botezatu și adjunctul interimar al procurorului - șef al
Procuraturii mun. Chișinău , Aurel Burlacu pe motivul lipsei temeiului de
tragere la răspundere disciplinară

27 martie 2026

municipiul Chișinău

Colegiul de disciplină și etică din subordinea Consiliului Superior al Procurorilor,
în componența:

Președinte – Alexandru Lozan;

*Membrii – Eugenia Zubco, Viorel Beiu, Constantin Șușu, Vitalie Sîli, Oleg
Televca și Pavel Țurcan,*

examinând în ședință *publică* contestația cet. Mazur Ion, împotriva deciziei
Inspecției Procurorilor din 28 noiembrie 2025, de încetarea procedurii disciplinare în
privința procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Principal, Olesea Botezatu
și adjunctul interimar al procurorului - șef al Procuraturii mun. Chișinău, Aurel
Burlacu, audiind raportul domnului Oleg Televca-

C O N S T A T Ă :

Cu referire la înregistrarea contestației

Nefind de acord cu soluția Inspecției Procurorilor din 28.11.2025 prin care s-a
încetat procedura disciplinară în privința procurorului în Procuratura mun. Chișinău,
Oficiul Principal, Olesea Botezatu și adjunctul interimar al procurorului-șef al
Procuraturii mun. Chișinău, la data de 30.11.2025 a înregistrat contestația împotriva
acesteia și a solicitat examinarea cazului în fond și emiterea unei noi hotărâri de
constatare a abaterii disciplinare și sancționarea procurorilor menționați supra.

Contestația este depusă în limba română, este semnată electronic de către autori.
Din perspectiva art.49 alin.(4) din Legea nr.3/2016, decizia Inspecției procurorilor de
încetare a procedurii disciplinare poate fi contestată de autorul sesizării *în termen de*
10 zile lucrătoare de la data recepționării deciziei, la Colegiul de disciplină și etică.

Conform materialelor procedurii disciplinare, se constată că Decizia din
28.11.2025 a fost expediată petiționarilor la data de 28.11.2025 și a fost recepționată
de către petent la data de 28.11.2025. Astfel, verificând prealabil toate chestiunile
legate de respectarea termenului de contestare, Colegiul constată că termenul de
depunere a contestației împotriva Deciziei Inspecției procurorilor a fost respectat de
către petent.

Cu referire la condițiile de formă și conținut ale sesizării

Sesizarea, domnului Ion Mazur este depusă în limba română, conține elementele
de bază necesare unui astfel de document, este semnată de autor.

Din perspectiva art.40 din Legea nr.3/2016, având în vedere că se pun în verificare fapte ce rezultă din activitatea de aplicare a normelor de drept material (substanțial), constat că fapta ce urmează a fi verificată se încadrează în termenele de prescripție ale răspunderii disciplinare a procurorilor.

Pe cale de consecință, sesizarea corespunde cerințelor de formă și conținut instituite prin Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Inspecției procurorilor, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-232/2024 din 07.08.2024.

Cu referire la sesizare

La 27.10.2025, domnul Ion Mazur, în interesele lui Xxxxxx Xxxxxx și Xxxxxx Xxxxxx, a sesizat Consiliul Superior al Procurorilor pe faptul pretinselor abateri disciplinare comise de către procurorul în Procuratura mun.Chișinău, Oficiul Principal, Olesea Botezatu și adjunctul interimar al procurorului-șef al Procuraturii mun.Chișinău, Aurel Burlacu.

Ulterior, conform competenței, sesizarea menționată *supra*, a fost redirecționată pentru verificare Inspecției procurorilor, unde a fost înregistrată la data de 31.10.2025, fiindu-i acordat nr. de corespondență xxxs/25.

Prin Dispoziția inspectorului-șef al Inspecției procurorilor nr.xxx din 31.10.2025, sesizarea menționată *supra* a fost repartizată pentru examinare inspectorului în Inspecția procurorilor, Igor Eșanu, termenul-limită de examinare fiind stabilit data de 01.12.2025.

În continuare, la 17.11.2025, Aparatul Consiliului Superior al Procurorilor a înregistrat o sesizare suplimentară a domnului Ion Mazur, ce vizează aceiași procurori. Această sesizare a fost înregistrată la data de 24.11.2025 la Inspecția procurorilor cu nr.xxxx/25, prin dispoziția inspectorului-șef fiind repartizată pentru conexare și verificare inspectorului Igor Eșanu.

La 24.11.2025, potrivit prevederilor art. 43 alin. (3) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură și pct.128¹ din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Inspecției procurorilor, aprobat prin Hotărârea CSP nr.1-232/2024 din 07.08.2024, sesizările menționate *supra* au fost conexe într-o procedură unică, fiindu-i acordat nr.233s/25.

Cu referire la fondul pretinsei cauze disciplinare

Autorul sesizării a invocat că, procurorul Olesea Botezatu a dispus, prin ordonanța din 21.08.2025, scoaterea de sub urmărire penală a lui Xxxxxx Xxxxxx, invocând „lipsa intenției”. Procurorul ierarhic superior Aurel Burlacu a confirmat această soluție prin ordonanța din 28.08.2025, fără o analiză efectivă a probelor. Prin încheierea judecătorului de instrucție din 24.10.2025, ambele ordonanțe au fost anulate, instanța reținând: cercetare incompletă și unilaterală a cauzei; ignorarea elementelor de intenție și a scopului patrimonial fraudulos; neanalizarea probelor video și a experimentului rutier; interpretare eronată și părtinitoare a faptelor.

Conduita procurorilor Olesea Botezatu și Aurel Burlacu întrunește elementele mai multor abateri disciplinare prevăzute de art. 38 lit. a), b), e¹), f), f¹) din Legea nr. 3/2016 privind Procuratura, după cum urmează:

1. Îndeplinirea necorespunzătoare a atribuțiilor de serviciu – art. 38 lit.a)

Procurorul Olesea Botezatu a ignorat probe esențiale privind intenția lui Xxxxxx Xxxxxx; a refuzat investigarea versiunii plauzibile a unui accident provocat intenționat

în scop patrimonial; a apreciat eronat faptele, contrar art. 19, 254 și 262 CPP; a omis să includă în actele procesuale mențiunea privind lipsa permisului de conducere corespunzător a lui XXXXXX XXXXXX și numai în rechizitoriu, după observațiile petiționarului, a indicat valoarea. OUP a confirmat că deține, procurora tot a confirmat, însă numai la finisarea urmăririi penale s-a constatat lipsa, deși acest fapt era de natură să influențeze direct răspunderea juridică și contractuală (inclusiv cea a asigurătorului).

În final, după tendința urmăririi penale și judecării cauzei urma ca XXXXXX XXXXXX să fie recunoscut unic vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 CP, iar petiționarul nu avea șansa de a încasa prejudiciul material și moral de la asigurător și XXXXXX XXXXXX, întrucât XXXXXX XXXXXX nu deținea permis de conducere corespunzător, însă XXXXXX XXXXXX deținea poliță de asigurare.

Această omisiune deliberată a creat o reprezentare falsă asupra situației juridice a inculpatului și a produs consecințe potențiale grave, inclusiv prejudicierea drepturilor patrimoniale ale părților vătămate.

2. Nerespectarea dispozițiilor legale privind soluționarea cererilor procesuale – art. 38 lit. b)

Procurorul Botezatu a refuzat să soluționeze legal cererea de asigurare a acțiunii prin sechestru, conform art. 204 CPP, limitându-se la o scrisoare informală fără valoare juridică; nu a dispus ridicarea permiselor de conducere ale bănușilor, deși circumstanțele impuneau o asemenea măsură de siguranță; a tergiversat examinarea cererilor depuse de partea vătămată, contrar termenelor procedurale.

Aceste fapte constituie întârzieri și neîndepliniri imputabile, fără justificare rezonabilă, în sensul art. 38 lit. b) din Legea privind Procuratura.

3. Încălcarea drepturilor fundamentale și a principiului imparțialității – art. 38 lit. e¹) și f¹)

Refuzul de a analiza obiectiv versiunile cauzei, precum și confirmarea formală a soluției de către procurorul Burlacu, demonstrează părtinire și lipsă de imparțialitate. Prin neinvestigarea versiunii privind intenția lui XXXXXX XXXXXX, procurorii au încălcat dreptul părților vătămate la un proces echitabil și la o anchetă efectivă, garantat de art. 6 și 13 CEDO.

4. Lipsa motivării și soluționarea formală a plângerilor – art. 38 lit. a) și f¹)

Procurorul ierarhic superior Aurel Burlacu, examinând plângerea în temeiul art. 299¹ CPP, s-a limitat la formule generale („actul contestat este legal și întemeiat”), fără să răspundă la argumentele factice și juridice invocate. Această conduită reprezintă o încălcare a obligației de motivare și o lipsă de examinare efectivă a plângerii, interzisă de jurisprudența CEDO.

5. Atitudine nedemnă și discreditarea imaginii Procuraturii – art. 38 lit.f)

Prin conduita superficială, lipsa de transparență și ignorarea drepturilor părților, procurorii au afectat grav prestigiul instituției și încrederea publicului în imparțialitatea Procuraturii, încălcând art. 3, 4 și 5 din Codul de etică al procurorilor.

Instanța de judecată, prin încheierea din 24.10.2025, a confirmat deficiențele majore ale urmăririi penale și lipsa oricărei reacții la: conduita periculoasă a lui XXXXXX XXXXXX (părăsirea locului accidentului); existența elementelor de intenție și a scopului patrimonial; gestionarea deficitară a probelor esențiale.

Prin urmare, conduita celor doi procurori nu poate fi calificată drept simplă neglijență, ci constituie neglijență gravă și exercitare abuzivă a atribuțiilor, cu impact direct asupra drepturilor părților vătămate.

În sesizarea suplimentară depusă de dl I.Mazur la data de 24.11.2025, se invocă următoarele:

Procurorii Botezatu și Burlacu au formulat o contestație împotriva încheierii prin care judecătorul de instrucție anulasă ordonanța de scoatere de sub urmărire penală a lui Xxxxxx Xxxxxx pentru infracțiunea prevăzută de art. 266 CP. Contestarea este în mod evident lipsită de fundament juridic; contrazice o hotărâre motivată a judecătorului de instrucție; are unicul efect de a prelungi nejustificat procedura penală și de a menține o situație ilegală. Prin aceasta, procurorii au încălcat obligația de a acționa cu profesionalism și imparțialitate, generând o întârziere nejustificată contrară art. 38 lit. b) din Legea Procuraturii.

Pe parcursul urmăririi penale, părțile vătămate au solicitat în mod repetat aplicarea acestei măsuri procesuale, justificată de: pericolul real și actual prezentat de învinuți; necesitatea prevenirii comiterii unor noi infracțiuni; faptul că Xxxxxx Xxxxxx a obținut un nou permis de conducere după comiterea faptei, la 25.08.2025 și odată cu expedierea cauzei penale în instanță; istoricul infracțional și contravențional extrem de grav al lui Xxxxxx Xxxxxx (77 contravenții rutiere și 2 dosare penale).

O asemenea omisiune se încadrează în abaterile disciplinare prevăzute la art. 38 lit. a), b), e¹) și f) din Legea nr. 3/2016.

În pofida probelor existente (depozițiile minorului Xxxxxx Xxxxxx înscrise în rechizitoriu), procurorii nu au examinat: determinarea minorului la declarații mincinoase - art. 314 alin. (3) CP; atragerea minorului la activitate criminală - art. 208 alin. (1) CP; escrocherie - art. 190 CP; concursul de infracțiuni cu fapta prevăzută de art. 264 CP.

Acțiunile lui Xxxxxx Xxxxxx sunt descrise în declarații oficiale:

- încercarea de a-1 determina pe minorul Xxxxxx Xxxxxx să declare că ar fi fost la volan;
- inducerea în eroare a acestuia și a tatălui său privind existența unui permis de conducere valabil;
- tentativa de a crea o versiune falsă a accidentului.

Neluarea în considerare a tuturor elementelor infracționale demonstrează o lipsă de diligență evidentă.

Probele obiective (video, traseu, timp de reacție, poziția vehiculelor, comportamentul post-impact) indică faptul că Xxxxxx Xxxxxx:

- a pătruns brusc pe singura bandă liberă în fața unui vehicul aflat în deplasare cu -120 km/h;
- a eliminat orice posibilitate reală de evitare a coliziunii;
- a părăsit locul accidentului la 9 secunde după impact;
- are un istoric grav de încălcări rutiere, specific tiparelor de accidente simulate („crash-for-cash”).

În această lumină, era obligatorie examinarea posibilității unor infracțiuni cumulate: art. 264 CP, art. 266 CP, art. 27-190 CP (tentativă de escrocherie prin înscenarea unui accident rutier), art. 152 CP, art. 197 CP. Procurorii au omis total acest lucru, încălcând obligația de a realiza o anchetă completă și efectivă.

Astfel, susține autorul sesizării, faptele descrise constituie abateri disciplinare în sensul: Art. 38 lit. a) îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu - prin omisiunea aplicării măsurilor procesuale și neexaminarea integrală a faptelor și probelor. Art. 38 lit. b) întârzierea nejustificată a acțiunilor de procedură - prin contestarea nefondată care a blocat evoluția cauzei. Art. 38 lit. e) încălcarea drepturilor

fundamentale prin inacțiune - părțile vătămate fiind lipsite de protecția procedurală împotriva repetării infracțiunilor și a pierderii prejudiciului. Art. 38 lit. f) atitudine nedemnă ce afectează onoarea și prestigiul Procuraturii - prin conduita neglijentă, prin aparența de favorizare a inculpaților și prin ignorarea obligațiilor de imparțialitate.

Conform art.38¹ încălcările au fost săvârșite cu intenție (contestarea nefundamentată, ignorarea probelor evidente) sau cel puțin cu neglijență gravă, inadmisibilă pentru un profesionist al dreptului.

În completarea celor expuse anterior, autorul sesizării menționează că, au fost semnalate situații în care procurorul Olesea Botezatu și procurorul ierarhic superior Aurel Burlacu ar fi afirmat, în discuții informale pe coridoarele Procuraturii, că: „la Curtea de Apel este deja decis ca hotărârile procurorilor să rămână în vigoare, fiind influențate de o echipă asociată unui fost ministru al justiției care ar deservi compania de taxi implicată”. În măsura în care aceste afirmații se confirmă, ele ridică probleme grave de presiune externă asupra independenței procesuale, afectare a imparțialității procurorului, comportament incompatibil cu integritatea funcției publice.

Aceste elemente se subsumează art. 38 lit. f) - „atitudine nedemnă care afectează prestigiul Procuraturii”.

Totodată, în ședința de judecată, Xxxxxx Xxxxxx a declarat că, recunoaște integral faptele reținute în rechizitoriu, solicită judecarea cauzei în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ CPP, confirmă că l-a determinat pe minorul Xxxxxx Xxxxxx să își asume vina în locul său.

Aceste elemente: întăresc obligația procurorului de a investiga infracțiunile conexe prevăzute de art. 314, 208 și 190 CP, relevă caracterul vădit al omisiunii de cercetare completă prevăzută de art. 274-275 CPP, confirmă neîndeplinirea obligației de a proteja minorul în cadrul procedurii penale.

Potrivit actelor din dosar:

- nicăieri în cursul urmăririi penale nu este menționat faptul că Xxxxxx Xxxxxx nu deținea permis de conducere corespunzător;
- singura mențiune apare abia în rechizitoriu, și numai ca urmare a cererilor formulate de reprezentantul părții vătămate;
- acest fapt esențial a fost omis intenționat sau neglijent din ordonanțe, procese-verbale și alte acte;
- între timp, la 25.08.2025, în intervalul în care urmărirea penală era tergiversată, Xxxxxx Xxxxxx a obținut un nou permis de tip „B”;
- imediat după eliberarea permisului, cauza a fost expediată în instanță fără includerea în dosar a istoricului privind obținerea unui nou permis de categoria B;
- detaliul a fost dezvăluit în ședința din 14.11.2025, doar în urma întrebărilor reprezentantului părții vătămate, fără concursul procurorului și instanței de judecată.

Aceste circumstanțe indică:

- o posibilă coordonare concertată de a ascunde o circumstanță agravantă esențială;
- încălcarea obligației procurorului de a administra obiectiv toate probele.

Abaterile disciplinare pretins a fi comise de către procuror în opinia autoarei sesizării

Solicită autorul sesizării să fie constatăată existența abaterilor disciplinare prevăzute la art.38 lit.lit.a), b), e¹), f) și f¹) din Legea nr.3/2016 cu privire la procuratură în acțiunile procurorului O.Botezatu și a procurorului ierarhic superior Aurel Burlacu

și dispusă aplicarea sancțiunilor disciplinare corespunzătoare, proporționale cu gravitatea abaterilor constatate.

Cadrul legal pertinent

Codul de procedură penală

art.1 alin.(2) Procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată. **alin.(2)** Organele de urmărire penală și instanțele judecătorești în cursul procesului sînt obligate să activeze în așa mod încît nici o persoană să nu fie neîntemeiat bătuită, învinuită sau condamnată și ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrîngere ori să nu fie victima încălcării altor drepturi fundamentale.

art.27 alin.(1) Judecătorul și persoana care efectuează urmărirea penală apreciază probele în conformitate cu propria lor convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

art. 52 alin. (1) pct.22) În cadrul urmăririi penale, procurorul, în limita competenței sale materiale și teritoriale: încetează urmărirea penală, clasează cauza penală, dispune scoaterea persoanei de sub urmărire penală sau aplică măsuri de constrîngere cu caracter educativ în cazurile prevăzute de lege;

art.53¹ alin.(1) lit.b) Procuror ierarhic superior este: pentru procurorii din procuratura specializată – procurorul-șef al procuraturii specializate sau adjunctul acestuia, conform competențelor stabilite; **alin.(2) lit.f)** Procurorul ierarhic superior, pe lângă atribuțiile prevăzute la art.52 alin.(1), în cadrul urmăririi penale realizează următoarele atribuții pentru exercitarea controlului ierarhic: examinează plîngerile depuse împotriva actelor și acțiunilor procurorilor ierarhic inferiori.

art.60 alin.(1) Partea vătămată dispune de următoarele drepturi: **pct.7)** să ia cunoștință de materialele cauzei penale și să noteze orice informații din dosar, la orice etapă a procesului penal; **pct.10)** să fie informată de ofițerul de urmărire penală sau, după caz, de procuror despre toate hotărârile adoptate care se referă la drepturile și interesele sale, să primească gratuit, la solicitarea sa, copii de pe aceste hotărîri, precum și de pe hotărîrea de încetare sau clasare a procesului în cauza respective...

art.101 alin.(2) Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

art.182 alin.(2) În cazul unei infracțiuni pentru care se prevede pedeapsa privării de dreptul de a conduce mijloace de transport sau anulării acestui drept, organul de constatare ridică permisul de conducere pînă la pronunțarea încheierii judecătorului de instrucție. În acest caz, procurorul care conduce sau efectuează urmărirea penală înaintează, în cel mult 3 zile, judecătorului de instrucție un demers cu privire la aplicarea măsurii preventive de ridicare provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport.

art. 244 alin. (1) Cererile în procesul penal constituie solicitările adresate, în scris sau oral, de către părțile în proces sau alte persoane interesate organului de urmărire penală sau instanței în legătură cu desfășurarea procesului, constatarea

circumstanțelor ce au importanță pentru cauză, precum și cu asigurarea drepturilor și intereselor legitime ale persoanei.

art.245 alin.(1) Cererile și demersurile pot fi depuse la orice etapă a desfășurării procesului penal. Persoana care depune cerere sau demers trebuie să indice în legătură cu care circumstanță solicită efectuarea acțiunii procesuale respective sau adoptarea hotărârii. Cererile și demersurile scrise se anexează la dosarul penal, iar cele orale se includ în procesul-verbal al acțiunii procesuale sau al ședinței de judecată. **alin. (2)** Respingerea cererii sau a demersului nu privează persoana, organizația obștească sau colectivul de muncă de dreptul de a le reiniția în altă etapă a procesului penal.

art. 246 alin.(1) Cererile, precum și demersurile organizațiilor obștești și ale colectivelor de muncă, vor fi examinate și soluționate imediat după depunerea lor. Dacă organul căruia îi este adresată cererea sau demersul nu le poate soluționa imediat, acestea urmează să fie soluționate nu mai târziu de 15 zile de la data primirii lor.

art. 247 alin.(1) Cererea sau, după caz, demersul organizației obștești ori al colectivului de muncă urmează să fie admise dacă aceasta contribuie la cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor cauzei, la asigurarea respectării drepturilor și intereselor legitime ale părților în proces și ale altor persoane participante la proces. **alin.(2)** În caz de respingere, parțială sau totală, a cererii sau, după caz, a demersului organizației obștești ori al colectivului de muncă, organul de urmărire penală adoptă o ordonanță, iar instanța de judecată o încheiere, care sînt aduse la cunoștință solicitantului. Hotărîrea organului de urmărire penală, precum și a instanței de judecată, cu privire la respingerea cererii sau demersului pot fi atacate în cazurile și în modul stabilit de prezentul cod.

art.284 alin.(1) Scoaterea persoanei de sub urmărirea penală este actul de reabilitare și finalizare în privința persoanei a oricăror acțiuni de urmărire penală în legătură cu fapta anterior imputată. **alin.(2)** Scoaterea persoanei de sub urmărirea penală are loc când aceasta este bănuit sau învinuit și se constată că: **pct.2)** există vreuna din circumstanțele prevăzute la art.275 pct.1)–3)..., **alin.(3)** Persoana poate fi scoasă de sub urmărirea penală integral sau numai cu privire la un capăt de acuzare. **alin.(4)** Scoaterea persoanei de sub urmărirea penală se face conform prevederilor prezentului cod care reglementează încetarea urmăririi penale, ce se aplică în mod corespunzător. **alin.(6)** Dacă se dispune scoaterea persoanei de sub urmărirea penală doar cu privire la un capăt de acuzare sau în cazul prevăzut la alin. (2) pct. 1) ori dacă din alte considerente este necesară continuarea urmăririi penale, procurorul, după caz, restituie cauza penală organului de urmărire penală, cu indicația respectivă, sau dispune o altă soluție în conformitate cu prezentul cod.

Cu referire la constatările Inspecției Procurorilor

Din analiza materialelor administrate, Inspecția Procurorilor a constatat următoarea stare de lucruri:

Urmărirea penală în cauza penală nr.XXXXXXXX a fost începută la 14.05.2025, de către organul de urmărire penală al Direcției de Poliție mun.Chișinău, în baza elementelor infracțiunilor prevăzute de art. 264 alin. (1) și art. 266 din Codul penal.

Potrivit materialelor cauzei penale [...].

După producerea impactului, conducătorul automobilului de model „Xxxxxx Xxxxxx”, Xxxxxx Xxxxxx, a părăsit locul accidentului rutier.

Conducerea urmăririi penale în cauza penală nr.XXXXXXXX, a fost dispusă procurorului în Procuratura mun.Chișinău, Oficiul Principal, Olesea Botezatu.

În cadrul urmăririi penale, conducătorul *automobilului de model „Xxxxxxxx E XXX” cu n/î XXX XXX, Xxxxxx Xxxxxx, a fost recunoscut în calitate de bănuït în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) din Codul penal, iar conducătorul automobilului de model „Xxxxx Xxxxx”, Xxxxxx Xxxxxx, a fost recunoscut în calitate de bănuït în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.264 alin.(1) și art.266 din Codul penal.*

La data de 02.07.2025, partea vătămată, Xxxxxx Xxxxxx, a depus la Procuratura mun.Chișinău, Oficiul Principal în cadrul cauzei penale nr.XXXXXXXXXX o cerere de chemare în judecată, solicitând inclusiv înaintarea către judecătorul de instrucție a demersului, privind punerea bunurilor bănuïților Xxxxxx Xxxxxx și Xxxxxx Xxxxxx sub sechestrul pentru asigurarea acțiunii civile, în limitele pretențiilor.

Prin răspunsul nr.xx-xx/x-xx/25-xxxx din 11.07.2025, procurorul O.Botezatu a informat petiționara precum că, cererea de chemare în judecată se anexează la materialele cauzei penale nr.XXXXXXXXXX, iar în parte ce ține de aplicarea sechestrului asupra bunurilor bănuïților Xxxxxx Xxxxxx și Xxxxxx Xxxxxx, procurorul a explicat că, în cadrul urmăririi penale va fi examinată oportunitatea aplicării măsurii asigurătorii pentru repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune.

Ulterior, la data de 15.08.2025, organul de urmărire penală din cadrul Direcției de Poliție mun.Chișinău, potrivit art.289 din Codul de procedură penală, a expediat cauza penală nr.XXXXXXXXXX în Procuratura mun.Chișinău, pentru finisare.

La data de 19.08.2025, la cererea dlui Mazur Ion, reprezentantul legal al părții vătămate, Xxxxxx Xxxxxx, procurorul Olesea Botezatu, a prezentat acestuia materialele cauzei penale spre cunoștință, până la finisarea urmăririi penale.

Ca rezultat, dl I.Mazur a solicitat aplicarea sechestrului asupra bunurilor bănuïților Xxxxxx Xxxxxx și Xxxxxx Xxxxxx, dar și ridicarea permiselor de conducere a acestora.

Prin ordonanța procurorului în Procuratura mun.Chișinău, Oficiul Principal, Olesea Botezatu din 22.08.2025, s-a dispus respingerea cererii, ca fiind neîntemeiată, cu informarea solicitantului la adresa de domiciliu prin comunicatul nr.xx-xx/x-xx/25-xxxx din 22.08.2025, cu explicarea dreptului și termenului de contestare a ordonanței în caz de dezacord cu aceasta. Ordonanța nominalizată nu a fost contestată de petiționar.

La data de 21.08.2025, ca rezultat al examinării materialului probatoriu în cauza penală nr.XXXXXXXXXX, procurorul Olesea Botezatu a dispus scoaterea de sub urmărire penală a lui Xxxxxx Xxxxxx pe capătul de învinuire prevăzut la art.266 din Codul penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii și punerea sub învinuire pe Xxxxxx Xxxxxx și Xxxxxx Xxxxxx pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) din Codul penal.

La 28.08.2025, procurorul O.Botezatu a prezentat materialele cauzei penale nr.XXXXXXXXXX pentru cunoștință pății vătămate minore Xxxxxx Xxxxxx și reprezentantului legal al acestuia, Mazur Ion. După finisarea acțiunii de urmărire penală, reprezentantul legal al părții vătămate, Mazur Ion, și-a exprimat dezacordul cu ordonanța procurorului în Procuratura mun.Chișinău, Oficiul Principal, Olesea Botezatu din 21.08.2025, prin care s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a lui Xxxxxx Xxxxxx pe capătul de învinuire prevăzut la art.266 din Codul penal, formulând o plângere în acest sens procurorului ierarhic superior.

Prin ordonanța adjunctului interimar al procurorului-șef al Procuraturii mun.Chișinău, Aurel Burlacu din 28.0.2025, s-a dispus respingerea ca neîntemeiată a

plângerii depuse e către Mazur Ion, reprezentantul legal al părții vătămate minore XXXXXX XXXXXX, privind dezacordul cu ordonanța din 21.08.2025, emisă de către procurorul în Procuratura mun.Chișinău, Oficiul Principal, Olesea Botezatu, cu menținerea fără modificări a actului procedural contestat.

La data de 29.08.2025, prin scrisoarea nr.xx-xx/x-x/25-xxxxx, cauza penală nr.XXXXXXXXXX, privind învinuirea lui XXXXXX XXXXXX și XXXXXX XXXXXX în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) din Codul penal, potrivit prevederilor art.297 din Codul de procedură penală, a fost expediată pentru examinare în fond în instanța de judecată.

La data de 04.09.2025, domnul Mazur Ion, a depus în ordinea art.313 din Codul de procedură penală în adresa judecătorului de instrucție, plângere împotriva ordonanțelor procurorului O.Botezatu din 21.08.2025 și procurorului ierarhic superior din 28.08.2025.

Prin încheierea Judecătoriei mun.Chișinău, sediul Ciocana din 24.10.2025, s-a dispus admiterea plângerii petiționarului Mazur Ion, cu anularea ordonanțelor din 21.08.2025 de scoatere de sub urmărire penală a lui XXXXXX XXXXXX și din 28.08.2025, privind respingerea contestației asupra ordonanței din 21.08.2025 și obligarea procurorului să lichideze încălcările depistate ale drepturilor și libertăților omului și, în funcție de circumstanțele stabilite ca urmare a acțiunilor procesuale efectuate, să se adopte o hotărâre în condițiile legii.

La data de 03.11.2025, procurorul în Procuratura mun.Chișinău, Oficiul Principal, Olesea Botezatu, a depus recurs la Curtea de Apel Centru, împotriva încheierii Judecătoriei mun.Chișinău, sediul Ciocana din 24.10.2025.

Anterior, în Procuratura mun.Chișinău au parvenit mai multe plângeri formulate de dl Ion Mazur și redirecționate spre examinare de la Procuratura Generală, Consiliul Superior al Procurorilor, Procuratura Anticorupție, Centrul Național Anticorupție și Direcția de Poliție a municipiului Chișinău.

Potrivit adresei nr.xx-xx/x-x/xx-xxxxx din 19.09.2025, plângerile depuse în parte ce ține de recuzarea organului de urmărire penală în cadrul cauzei penale nr.XXXXXXXXXX privind învinuirea lui XXXXXX XXXXXX și XXXXXX XXXXXX, au fost remise pentru examinare conform competenței instanței care judecă cauza în fond.

Totodată, prin adresa nr.xx-xx/x-x/xx-xxxxx din 22.09.2025, plângerile împotriva actelor procurorului, au fost expediate pentru examinare judecătorului de instrucție, în procedura căruia se afla plângerea depusă în ordinea art.313 din Codul de procedură penală împotriva ordonanțelor procurorului O.Botezatu din 21.08.2025 și procurorului ierarhic superior din 28.08.2025.

O parte din cereri au fost remise spre examinare Oficiului de reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, care asigură susținerea acuzării de stat în cauza penală de învinuire a lui XXXXXX XXXXXX și XXXXXX XXXXXX.

Petiționarul a fost informat prin adresele nr.xx-xx/x-xxxx-xxxxx și nr.xx-xx/x-x/xx-xxxxx din 19.09.2025.

Fiindu-i oferită posibilitatea de a se expune asupra argumentelor din sesizarea disciplinară, procurorul Olesea Botezatu a menționat că, activând în calitate de procuror în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Principal, a primit în conducere cauza penală nr. XXXXXXXXXXX, pornită la 14 mai 2025, de către organul de urmărire penală al SUPAR al SCAUP a DP mun.Chișinău în temeiul bănuielii rezonabile privind comiterea infracțiunii prevăzută de art. 264 alin. (1) și art. 266 Cod penal.

La 15 august 2025 cauza penală a parvenit la Procuratură, cu propunerea de finisare a urmăririi penale și expedierea cauzei penale în instanța de judecată pentru examinarea în fond.

După studierea tuturor materialelor cauzei penale, a probatoriului administrat în temeiul art.291 Cod procedură penală, a conchis necesitatea scoaterii de sub urmărire penală a lui XXXXXX XXXXXX pe capătul de învinuire prevăzut la art. 266 Cod penal și înaintarea învinuirii acestuia în baza art. 264 alin. (1) Cod penal.

Totodată, prin ordonanța din 22 august 2025, XXXXXX XXXXXX a fost pus sub învinuire în baza art. 264 alin. (1) Cod penal.

La 19 august 2025, la cererea formulată în temeiul art. 60 alin. (1) pct. 7) Cod procedură penală, reprezentantului legal al părții vătămate Mazur Ion și partea vătămate XXXXXX XXXXXX au făcut cunoștință cu materialele cauzei penale până la finisarea urmăririi penale.

La 28 august 2025 după informarea despre finisarea urmăririi penale și prezentarea materialelor cauzei penale, reprezentantul legal al părții vătămate Mazur Ion a făcut mențiune în procesul-verbal indicat, precum că nu este de acord cu ordonanța de scoaterea de sub urmărire penală a lui XXXXXX XXXXXX, solicitând examinarea de către procurorul ierarhic superior a contestației sale, în ordinea prevederilor art. 299/1 Cod procedură penală.

Prin ordonanța procurorului ierarhic superior din 28 august 2025, s-a dispus respingerea ca neîntemeiată a plângerii lui Mazur Ion formulată în ordinea prevederilor art. 299/1 Cod procedură penală, cu menținerea actului procedural contestat, despre care fapt a fost informat petiționarul.

La 29 august 2025 cauza penal nr. XXXXXXXXX de învinuirea lui XXXXXX XXXXXX și XXXXXX XXXXXX de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, în temeiul art. 297 Cod procedură penală, a fost expediată spre examinare în fond la Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani.

La 04 septembrie 2025, Mazur Ion a depus o plângere formulată în ordinea prevederilor art. 313 Cod procedură penală, la Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, solicitând anularea ordonanței din 21 august 2025 de scoatere parțială de sub urmărire penală a lui XXXXXX XXXXXX emisă de procurorul O.Botezatu și a ordonanței din 28 august 2025 emisă de procurorul adjunctul interimar al procurorului-șef al Procuraturii mun. Chișinău.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana din 24 octombrie 2025, s-a dispus admiterea plângerii petiționarului Ion Mazur și anularea actelor menționate.

Sușține procurorul O.Botezatu că, lecturând conținutul încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana din 24 octombrie 2025, a constatat că instanța de judecată, fără a efectua o analiză a materialelor prezentate și a situației de fapt, nejustificat a preluat argumentele petentului: *aprecierea greșită a inexistenței intenției comiterii infracțiunii de părăsire a locului accidentului rutier, neaprecierea declarațiilor lui XXXXXX XXXXXX, care în opinia petentului indică la intenția de a părăsi locul comiterii accidentului rutier.*

Nefiind de acord cu încheierea judecătorului de instrucție, considerând-o neîntemeiată și neobiectivă, procurorul O.Botezatu a contestat-o cu recurs la Curtea de Apel Centru, la moment nefiind adoptată hotărâre definitivă.

Astfel, procurorul O.Botezatu consideră neântemeiat argumentul autorului sesizării precum că *cazul a fost cercetat incomplet și unilateral.*

Organul de urmărire penală a depus toată diligența necesară în vederea acumulării probelor pentru stabilirea tuturor circumstanțelor cauzei penale, fiind constatat cu certitudine că atât Xxxxxx Xxxxxx cât și Xxxxxx Xxxxxx, au încălcat regulile circulației rutiere, în rezultat părților vătămate Margină Bianca și Xxxxxx Xxxxxx, fiindu-le cauzate vătămări corporale medii și respectiv ușoare.

Totodată, susține procurorul O.Botezatu, potrivit probatoriului administrat în cadrul prezentei cauze penale, s-a constatat că, Xxxxxx Xxxxxx, la 14 aprilie 2025 ora 21:44, după ce a efectuat manevra de întoarcere de pe un drum adiacent pe un drumul principal din str Xxx Xxxxxxxx, fără a acorda prioritate automobilelor ce se deplasau pe acest drum, respectiv cu încălcarea prevederilor Regulamentului Circulației Rutiere, nici nu a realizat că din cauza neatenției sale, fie încrederii exagerate, a cauzat accidentarea automobilului de model „Xxxxxxxx E XXX” cu n/î JLM și a consecințelor survenite ca urmare a acestui eveniment rutier.

Consideră procurorul O.Botezatu că, pentru existența componentei de infracțiunii prevăzute la art. 266 Cod penal, părăsirea locului accidentului rutier, este necesar ca făptuitorul să manifeste intenție directă.

La caz, a afirma cu certitudine că Xxxxxx Xxxxxx a manifestat intenție directă, părăsind locul comiterii accidentului rutier, precum indică autorul sesizării, ar fi posibil doar în cazul tamponării automobilelor, însă în cadrul urmăririi penale s-a stabilit cu certitudine că Xxxxxx Xxxxxx, pentru a evita tamponarea de automobilul de model „Xxxxxx Xxxxxx”, cu n/î XXX XXX, care efectua neregulamentară manevra de întoarcere pe drumul prenotat, a deplasat nejustificat automobilul model „Xxxxxxxx E XXX” cu n/î XXX către partea dreaptă, printr-o manevră bruscă, iar în rezultat s-a ciocnit în imobilul nr. xx/x din str. X.X.Xxxxxxx, mun. Chișinău.

Potrivit înregistrărilor video ridicate de la fața locului, s-a stabilit că după ce autovehiculul de model ”Xxxxxxxx” a fost proiectat în gardul unei construcții, conducătorul mijlocului de transport de model „Xxxxxx Xxxxxx”, încetinește deplasarea, apoi accelerează și se deplasează în direcția str.Xxxx xxx Xxxx.

Potrivit declarațiilor date de către Xxxxxx Xxxxxx organului de urmărire penală, acesta [...].

Astfel, menționează procurorul O.Botezatu, argumentul precum că *procurorul a dat o apreciere pripită declarațiilor lui Xxxxxx Xxxxxx, date în cadrul prezentei cauze penale*, este nejustificată, or acestea au fost apreciate în raport cu toate probele care au fost administrate în prezenta cauză penală.

Este eronat argumentul autorului sesizării precum că *a fost admisă încălcarea drepturilor fundamentale și a principiului imparțialității*. Pe parcursul urmăririi penale în cauza penală nr. XXXXXXXX, în pofida multitudinii cererilor și presiunilor din partea părților, organul de urmărire penală de rând cu procurorul a manifestat imparțialitate, obiectivitate și echitate, administrând probatoriul în conformitatea cu prevederile legale, fiind verificate toate versiunile și respectiv fiind constatate toate circumstanțele cazului dat.

Soluțiile adoptate în prezenta cauză penală sunt în conformitate cu prevederile legale, fiind bazate pe aprecierea probelor conform propriei convingeri, formate în urma examinării probelor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv.

Cu referire la argumentul autorului sesizării precum că, *procurorul a omis să includă în actele procesuale mențiunea privind lipsa permisului de conducere corespunzător a lui Xxxxxx Xxxxxx*, procurorul O.Botezatu menționează că, potrivit răspunsului Agenției Servicii Publice nr. xx/xxxx din 11.06.2025, Xxxxxx Xxxxxx

Victor a fost documentat cu permis de conducere național nr. XXXXXXXX emis la 08.06.2025, cu dreptul de a conduce vehicule din categoria/subcategoria "B1" care actualmente are statut "valabil".

Permisul de conducere cu dreptul de a conduce vehicule din categoria/subcategoria B1, oferă dreptul de a conduce autovehicule ușoare, dar nu acordă dreptul de a conduce automobile (vehicule de categoria B), or în speță XXXXXX XXXXXX a condus automobilul de model „XXXXXXXX E XXX”, care constituie autovehiculul de categoria B, respectiv acesta urma să posede permis de conducere pentru categoria corespunzătoare.

Totuși, faptul dat nu a influențat la calificarea acțiunilor lui XXXXXX XXXXXX acestea fiind menținute în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, acțiuni care au provocat vătămare medie a integrității corporale și sănătății.

Aliniatul (4) al art. 264 din Cod penal, prevede că, acțiunea prevăzută la alin.(3) săvârșită cu depășirea limitelor de alcool admisibile sau în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante și/sau de alte substanțe cu efecte similare sau săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere ori care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport sau în privința căreia a fost anulat dreptul de a conduce mijloace de transport. La caz s-a constatat că nu au survenit consecințele prevăzute la aliniatul (3) al art.264 Cod penal, exprimate prin vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, fie prin decesul unei persoane.

Astfel, menționează procurorul O.Botezatu, în rechizitoriul întocmit la cauza penală nr. XXXXXXXX, în partea dedicată analizei probatoriului și a elementelor componente de infracțiune, s-a făcut referire inclusiv la categoria permisului de conducere pe care îl deținea în acel moment XXXXXX XXXXXX, dar și influența acestui fapt asupra calificării infracțiunii incriminate acestuia.

De asemenea circumstanțele date au fost supuse analizei ca urmare a înaintării cererii de recalificare a acțiunilor lui XXXXXX XXXXXX în baza art.264 alin. (4) Cod penal, de către reprezentantul legal al părții vătămate Mazur Ion, după ce a luat cunoștință cu materialele cauzei penale. Prin ordonanța din 28 august 2025, s-a dispus respingerea ca neântemeiată a cererii petentului, despre care fapt acesta a fost informat în modul prevăzut de lege, totodată fiindu-i explicată și modalitatea de contestare în caz de dezacord cu hotărârea adoptată.

Susține în continuare procurorul O.Botezatu că, este nejustificat argumentul autorului sesizării precum că, *urmare a tendinței urmăririi penale și judecării cauzei doar XXXXXX XXXXXX urma să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 Cod penal, iar petiționarul nu avea șansa de a încasa prejudiciul material, moral.*

Precum a fost indicat supra, stabilind că, atât XXXXXX XXXXXX, cât și XXXXXX XXXXXX au încălcat regulile circulației rutiere, ca consecință, fiind cauzate vătămări corporale medii și ușoare părților vătămate XXXXXX XXXXXX și XXXXXX XXXXXX, în privința ambilor a fost emisă ordonanța de punere sub învinuire în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, cauza penală de învinuirea acestora a fost expediată spre examinare în fond în instanța de judecată.

Totodată, în cadrul urmăririi penale au fost anexate la materialele cauzei penale, acțiunile civile înaintate de către toate părțile vătămate/civile, fiindu-le explicat că în conformitate cu prevederile art. 225 alin. (1) Cod procedură penală, instanța de

judecată, urmează să se expună cu privire la încasarea prejudiciului material și moral cauzat.

Prin urmare, argumentul autorului sesizării precum că *procurorul a admis omisiuni deliberate care au creat o reprezentare falsă asupra situației juridice a inculpatului și a produs consecințe potențial grave, inclusiv prejudicierea drepturilor patrimoniale ale părților vătămate*, nu corespunde realității, fiind lipsit de careva suport probator. Astfel, persoanele recunoscute în calitate de părți vătămate și civile în cadrul prezentei cauze penale, beneficiază de dreptul de satisfacere a pretențiilor de ordin material și moral în corespundere cu prevederile legale, despre care fapt, urmează să se expună instanța de judecată prin sentință, odată cu expunerea asupra vinovăției inculpaților.

Totodată, menționează procurorul O.Botezatu, toate cererile care au fost înaintate în cadrul urmăririi penale de către părți în prezenta cauză penală, inclusiv de către partea vătămată Xxxxxx Xxxxxx și reprezentantul legal al părții vătămate Mazur Ion, au fost soluționate în corespundere cu prevederile legale, fără a admite tergiversări, precum indică autorul sesizării, inclusiv fiindu-le explicate termenii și modalitatea de contestare a deciziilor adoptate în caz de dezacord. Astfel, după ce a primit răspunsurile la toate cererile înaintate, dar și făcând cunoștință cu materialele cauzei penale, reprezentantul legal al părții vătămate Mazur Ion, a contestat doar ordonanța de scoatere parțială de sub urmărire penală a lui Xxxxxx Xxxxxx, din care motiv invocarea faptului precum că, *procurorul a admis întârzieri și neîndepliniri imputabile fără justificare rezonabilă*, reprezintă o afirmație falsă.

La fel, reprezintă o denaturare a adevărului, invocarea faptului că hotărârile adoptate la caz sunt lipsite de motivare și reprezintă o soluționare formală a plângerilor, or analiza actelor prezentate în cadrul examinării sesizării privind pretensele abateri disciplinare admise în cadrul cauzei penale nr. XXXXXXXXX, demonstrează contrariul.

În concluzie procurorul O.Botezatu consideră că, nu a admis careva abateri disciplinare în cadrul instrumentării cauzei penale nr. XXXXXXXXX și a respectat drepturile și libertățile tuturor părților. Deși prezenta cauza penală la faza urmăririi penale a fost complexă din punct de vedere a investigării acțiunilor persoanelor puse sub învinuire și necesității stabilirii tuturor circumstanțelor cauzei, dar și a comportamentului participanților, a depus diligența necesară în vederea examinării juste și în termeni rezonabili a prezentei cauze penale. La fel consideră că, acuzațiile aduse de către autorul sesizării nu corespund adevărului, fiind o reacție negativă bazată pe emoții, provocate de refuzul procurorului de a accepta imixtiunea acestuia în mersul urmăririi penale și promovarea exclusivă a intereselor acestuia.

În explicația depusă suplimentar, procurorul O.Botezatu a menționat că, afirmațiile autorului sesizării precum că, *recursul depus este neîntemeiat și cu efect vădit tergiversator a încheierii judecătorului de instrucție, este în mod evident lipsită de fundament, are unicul efect de a prelungi nejustificat procedura penală și de a menține o situație ilegală; omiterea de a fi examinate alte componente de infracțiune în acțiunile lui Xxxxxx Xxxxxx și Xxxxxx Xxxxxx; procurorii au omis total să examineze posibilitatea unor infracțiuni prevăzute la art.266 Cod penal; declarațiile procurorilor pe coridoarele Procuraturii privind presupusa influențare a soluțiilor de la Curtea de Apel, fiind semnalate situații în care procurorul O.Botezatu și procurorul ierarhic superior A.Burlacu ar fi afirmat în discuții informale pe coridoarele Procuraturii că -la Curtea de Apel este deja decis că hotărârile procurorilor să rămână în vigoare, fiind influențate de o echipă asociată unui fost ministru al justiției care ar deservi*

compania de taxi implicată; Xxxxxx Xxxxxx a recunoscut că l-a determinat pe minorul Xxxxxx Xxxxxx să își asume vina; nu a fost îndeplinită obligația de a proteja minorul în cadrul procedurii penale; a fost omis sistematic în întreg dosarul de a menționa lipsa permisului de conducere a lui Xxxxxx Xxxxxx, cu excepția rechizitoriului și doar la solicitarea părții vătămate; acest fapt constituie o posibilă coordonare concertată de a ascunde o circumstanță agravantă esențială; privind nerespectarea dispozițiilor legale privind soluționarea cererilor procesuale, le consideră neântemeiate, nejustificate, care nu corespund adevărului, fiind aduse argumentele corespunzătoare în acest sens. (Explicațiile sunt anexate la materialele procedurii disciplinare).

Cu referire la argumentele din sesizarea disciplinară, procurorul Aurel Burlacu a declarat că, la 15 august 2025 la Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Principal a parvenit cauza penală nr. XXXXXXXXX, cu propunerea de finisare a urmăririi penale și expedierea acesteia în instanța de judecată pentru examinarea în fond, respectiv cauza fiind repartizată pentru adoptarea deciziei conform prevederilor art.291 Cod procedură penală, procurorului conducător al urmăririi penale Olesea Botezatu.

La 28 august 2025 procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Principal, Olesea Botezatu a raportat faptul că, după prezentarea materialelor cauzei penale, reprezentantul legal al părții vătămate Mazur Ion, a făcut mențiune în procesul-verbal de prezentare a materialelor cauzei penale, că nu este de acord cu ordonanța de scoatere de sub urmărire penală a lui Xxxxxx Xxxxxx pe capătul de învinuire prevăzut de art.266 Cod penal, solicitând ca contestația acestuia să fie examinată de către procurorul ierarhic superior.

Verificând cu titlul de control ierarhic superior, materialele acumulate în cadrul cauzei penale nr.XXXXXXXX, probatoriul acumulat, argumentele procurorului de caz și temeinicia plângerii înaintate de către reprezentantul legal al părții vătămate, Ion Mazur, procurorul A.Burlacu a constatat că, aceasta din urmă este neântemeiată, ca urmare fiind adoptată ordonanța de respingerea plângerii înaintate în baza art. 299/¹ Cod procedură penală, cu menținerea actului procedural contestat. A stabilit că, decizia contestată este bazată pe aprecierea probelor de către procurorul de caz conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, fiind în corespundere cu prevederile legale.

Astfel, constatând lipsa în acțiunile conducătorului mijlocului de transport Xxxxxx Xxxxxx a intenției directe - element obligatoriu pentru calificarea acțiunilor în baza art.266 Cod penal, părăsirea locului accidentului rutier, procurorul de caz a dispus scoaterea acestuia de sub urmărire penală pe acest capăt de învinuire.

La 29 august 2025, cauza penală nr.XXXXXXXX de învinuirea lui Xxxxxx Xxxxxx și Xxxxxx Xxxxxx în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, în temeiul art.297 Cod procedură penală, a fost expedită în instanța de judecată.

Sușține procurorul A.Burlacu că, încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 24 octombrie 2025, la care face referire autorul sesizării, a fost contestată de către procurorul de caz cu recurs la Curtea de Apel Centru, respectiv nu există o decizie definitivă asupra situației date.

Ținând cont de prevederile art.6 alin.(3) și art.38 al Legii cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016, procurorul A.Burlacu consideră că, în cadrul instrumentării cauzei penale nr.XXXXXXXX, nu au fost admise careva abateri disciplinare, deciziile adoptate la caz fiind în conformitate cu legislația în vigoare, totodată fiind respectate drepturile și interesele tuturor părților pe dosar.

Încadrarea juridică a abaterii verificate

Pun în evidență că, în raport cu abaterea disciplinară prevăzută la lit.b) din art.38 din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, *nerespectarea dispozițiilor legale privitoare la termenele de îndeplinire a acțiunilor de procedură ori întârzierea în efectuarea acestora*, nerespectarea termenelor de îndeplinire a acțiunilor de procedură atrage după sine sancțiunea prevăzută de art.230 alin.(2) și (3) din Codul procedură penală, respectiv, pierderea dreptului procesual, nulitatea actului efectuat peste termen sau încetarea măsurii procesuale care nu a fost luată în termenul prevăzut de lege. Deopotrivă, elementul material al acestei abateri disciplinare poate consta într-o acțiune (îndeplinirea unui act procedural peste termenul prevăzut de lege), ceea ce atrage sancțiunea nulității actului procesual sau o inacțiune (neîndeplinirea unui act procedural în termenul prevăzut de lege) care atrage pierderea dreptului procesual sau încetarea măsurii procesuale. Raportat la circumstanțele speței, o asemenea încălcare nu se identifică.

Cu referire la abaterea disciplinară prevăzută de art.38 lit.e¹) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură - *săvârșirea, în cadrul exercitării atribuțiilor de serviciu, a unor acțiuni sau inacțiuni prin care, cu intenție ori din neglijență gravă, au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale ale unor persoane fizice sau juridice, garantate de Constituția Republicii Moldova și de tratatele internaționale cu privire la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte*, pentru a fi reținută această calificare, este necesar ca încălcările să fie recunoscute ca atare printr-un act de dispoziție executoriu și irevocabil. În speță, un asemenea act lipsește.

Abaterea disciplinară prevăzută de art.38 lit.f) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură - *atitudinea nedemnă, manifestări sau mod de viață care aduc atingere onoarei, integrității, probității profesionale sau prestigiului Procuraturii*, presupune comportamente contrare obligațiilor impuse procurorului de a avea relații bazate pe respect și bună-credință, comportamente care încalcă normele de conduită impuse prin legi și regulamente, încălcări ce nu sunt caracteristice speței.

Cât privește abaterea disciplinară prevăzută de art.38 lit.f¹) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură – *încălcarea Codului de etică al procurorilor*, punctez că, în cazul dat, aceasta reprezintă o expresie a nerespectării de către procuror a obligației impuse de art.6 alin.(3) lit.d) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură.

În acord cu cele menționate, din perspectiva disciplinară, acțiunile procurorilor Olesea Botezatu și Aurel Burlacu, urmează a fi analizate dacă întrunesc elementele abaterii disciplinare prevăzute la art.38 lit. a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură – *îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu prevăzute la art.6 alin.(3) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură*.

Cu referire la soluția Inspecției procurorilor

Conform art.41 din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, o sancțiune disciplinară se aplică procurorului proporțional cu gravitatea abaterii disciplinare comise și în funcție de circumstanțele personale ale acestuia. Gravitatea abaterii disciplinare este determinată de natura faptei comise și de consecințele produse. Consecințele produse sunt evaluate având în vedere atât efectele asupra persoanelor implicate în activitățile în cadrul cărora s-a comis fapta, cât și efectele asupra imaginii și prestigiului Procuraturii.

Așa cum am menționat în compartimentul condițiile de formă și conținut ale sesizării, remarc că autorul sesizării cu privire la faptele ce prezintă pretinse abateri

disciplinare, invocă abateri ce derivă exclusiv din activitatea decizional procesuală a procurorilor Olesea Botezatu la instrumentarea cauzei penale nr.XXXXXXXXXX și Aurel Burlacu, la exercitarea controlului ierarhic.

În conformitate cu prevederile Codului de procedură penală, activitatea processual-penală a procurorului poate fi supusă exclusiv controlului realizat de către procurorul ierarhic superior și, ulterior, controlului judecătoresc. O altă formă de control a activității procurorului este interzisă și ar echivala cu o imixtiune în activitatea acestuia.

Remediul principal pentru înlăturarea omisiunilor, inclusiv atunci când se pretinde ineficiența unei anchete, este exercitarea căilor de atac și aplicarea la timp a normelor procesuale ce se impun, iar anularea unei hotărâri sau constatarea caracterului incomplet a unor acte de procedură nu înseamnă în mod automat că procurorul nu a acționat într-un mod profesionist și în strictă conformitate cu legea. Organele de autoadministrare ale Procuraturii consideră că, procurorul, este unica persoană împuternicită de a aprecia probele administrate conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Potrivit jurisprudenței constante a Colegiului de disciplină și etică, angajarea răspunderii disciplinare a procurorilor este supusă cerinței îndeplinirii *cumulative* a condițiilor generale referitoare la faptă, vinovăție și legătura de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul produs, iar în ceea ce privește vinovăția, aceasta trebuie constatată în mod cert, pe baza probatoriului administrat în cauză.

La rândul său, Consiliul Superior al Procurorilor, a dezvoltat această jurisprudență punctând că, pot atrage răspunderea disciplinară numai acele acțiuni ale procurorilor, care au un caracter evident și cărora le lipsește orice justificare, fiind în vădită contradicție cu dispozițiile legale. Doar erorile săvârșite în mod intenționat, cu abuzul deliberat sau, fără îndoială, cu neglijență repetată sau gravă, ar trebui să se soldeze cu acțiuni disciplinare și sancțiuni.

Din perspectivă jurisprudențială, este evident că, omisiunile admise într-un proces penal trebuie să poată fi corectate și înlăturate prin intermediul căilor de atac sau a altor proceduri legale și nu pot avea drept consecință responsabilizarea individuală a procurorului.

Or, rolul căilor de atac și anumite prevederile din Codul de procedură penală sunt anume pentru a înlătura omisiunile organului de urmărire penală și a procurorului. În calitate de excepții, pot servi doar cazurile în care, în procesul de luare a deciziilor, procurorul care efectuează/conduce urmărirea penală a acționat cu rea-voință sau a admis o omisiune gravă care a prejudiciat grav interesul justiției, inclusiv drepturile și interesele părților în proces.

Cu referire la garanțiile unui proces echitabil, Curtea Europeană a stabilit că imparțialitatea judecătorului/procurorului se apreciază atât conform unei abordări subiective, care ia în considerare convingerile personale sau interesele într-o cauză, cât și conform unui test obiectiv, care stabilește dacă judecătorul/procurorul a oferit garanții suficiente pentru a exclude vreo îndoială motivată din acest punct de vedere (cauza *Demicoli v. Malta*, nr. 13057/87, Hotărâre din 27.08.1991, §40). Interpretarea de către procuror a normei de drept material reprezintă, în realitate, o modalitate de aplicare în concret a legii și, dacă este făcută cu bună-credință, rațional, argumentat și rezonabil, nu poate constitui abatere disciplinară, întrucât se circumscrie competențelor atribuite de lege.

În acord cu aceste raționamente, sunt relevante prevederile pct. 37 din Avizul nr.18 (2015) al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, potrivit căruia: *Cu privire la răspunderea civilă, penală și disciplinară, CCJE subliniază că principala reparație pentru erorile judiciare care nu implică reaua credință trebuie să fie procedura căilor de atac. De asemenea, pentru a proteja independența justiției de presiuni necuvenite, trebuie exercitată o mare atenție pentru a încadra responsabilitatea judecătorilor cu privire la răspunderea penală, civilă și disciplinară. Sarcinile de interpretare a legii, de analizare a probelor și de evaluare a faptelor, îndeplinite de un judecător pentru a soluționa cazurile nu trebuie să dea naștere la răspunderea civilă sau disciplinară a judecătorului, decât în cazuri de rea credință, culpă intenționată sau de neglijență flagrantă dovedită*”.

Pornind de la aceste deziderate, Inspekția procurorilor va verifica, pe de o parte, dacă actele adoptate de procurori au fost motivate prin prisma probatoriului administrat și a cadrului normativ de reglementare (n.a. – *dacă sunt sau nu arbitrate*), iar pe de altă parte, dacă controlul judiciar realizat, a declarat nule acte sau acțiuni ale procurorilor, urmare a îndeplinirii acestora cu încălcarea normelor imperative.

Astfel, fără a intra în câmpul de legalitate a ordonanțelor emise de procurori la 21.08.2025 și 28.08.2025 (n.a. – *această chestiune nu este în apanajul de competențe a inspectorului din cadrul Inspekției procurorilor*), verificarea disciplinară a constatat că soluțiile procurorilor conțin aspecte de motivare, cu trimitere la cadrul normativ aplicabil speței, la probatoriul administrat în cursul urmăririi penale, trecute prin filtrul jurisprudenței și doctrinei ancorate genului de infracțiuni investigate. Într-un mod argumentat procurorii au justificat din ce motive, în particularitățile speței, lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de 266 din Codul penal.

Chiar dacă, instanța de judecată a dispus admiterea plângerii petiționarului formulată potrivit art.313 din Codul de procedură penală, cu declararea nulității ordonanțelor procurorilor, din conținutul încheierii Judecătoriei din 24.10.2025, nu se desprind teze despre acțiuni de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii, sau unor norme imperative, iar concluzia instanței a fost focusată pe de o parte pe faptul, că investigația *nu a fost una completă*, pe de altă parte instanța a reținut că, *procurorul a apreciat greșit inexistența intenției* (latura subiectivă a componentei de infracțiune) *comiterii infracțiunii de părăsire a locului accidentului rutier și a interpretat eronat probatoriul*.

Cu referire la concluziile din urmă a instanței, fără a aduce critici în acest sens, voi puncta doar că, potrivit pct.5.10 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr.7 din 04.07.2005, cu privire la practica asigurării controlului judecătoresc de către judecătorul de instrucție în procesul urmăririi penale „*Judecătorul de instrucție nu este în drept să-și asume obligațiile organului de urmărire penală, urmând doar să se pronunțe asupra argumentelor invocate în plângere. Totodată, judecătorul de instrucție nu trebuie să se pronunțe cu anticipație asupra chestiunilor care ulterior pot fi obiectul cercetării judecătorești în cadrul judecării cauzei în fond.*”

Mai mult, asupra legalității și temeiniciei încheierii nominalizate, urmează se să se expună instanța de apel.

Dincolo de aceste constatări, Inspekția procurorilor reține că procurorii Olesca Botezatu și Aurel Burlacu, au fost persoane împuternicite să adopte soluții în cauza penală nr.XXXXXXXXXX, iar poziția lor vis-a-vis de argumentele petiționarului, reprezintă propria convingere, formată în urma examinării probelor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv.

Astfel, Inspekția procurorilor nu a identificat probe care să demonstreze că procurorii nominalizați au acționat cu rea-credință, irațional, neargumentat și nerezonabil. Iar hotărârea judecătorească, prin care s-au anulat ordonanțele procurorilor, nu a avut la bază constatări prin care anumite acțiuni procesuale ar fi fost realizate cu încălcarea legii. Constatările instanțelor, preponderent, au fost focusate pe omisiuni ale procurorilor, care într-un cadru generalizat, au generat concluzia lipsei unei anchete eficiente. Eficiența unei anchete, este direct condiționată de sintagmele „suficiență a probelor” versus „apreciere a probelor”.

Așa cum este menționat în doctrina în materie disciplinară pentru procurori și judecători, atunci când se pune în discuție modul în care un procuror a interpretat și a aplicat o normă materială sau procesuală, este necesară o precauție deosebită, pentru a nu diminua valoarea principiului de liberă apreciere a probelor, care recunoaște în subsidiar elementul „propriei convingeri” și reprezintă o garanție a independenței procurorului.

De altfel, puncteză asupra faptului că în procesul de verificare disciplinară, inspectorul nu își poate aroga nici competențe ale procurorului ierarhic superior, nici ale instanței de judecată, fiind în imposibilitate să le substituie. Aprecierile despre vinovăția disciplinară trebuie să fie emanația exclusivă a unor constatări în afara oricăror dubii rezonabile.

Prin urmare, din perspectiva cadrului legal care guvernează desfășurarea urmăririi penale, remarcă că, nu au fost stabilite norme ale legislației procesual-penale pretins a fi încălcate de procurori în raport cu calificarea acțiunilor făptuitorilor și punerea acestora sub învinuire, or, în conformitate prevederilor art.27 alin.(1) din Codul de procedură penală „*Judecătorul și persoana care efectuează urmărirea penală apreciază probele în conformitate cu propria lor convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate,*” circumstanță ce determină inadmisibilitatea angajării răspunderii disciplinare a procurorilor.

Cu privire la soluționarea cererilor înaintate de partea vătămată și reprezentantul acesteia în cursul urmăririi penale, Inspekția procurorilor punctează că, potrivit art.246 alin.(1) Cod de procedură penală, cererile urmează să fie soluționate nu mai târziu de 15 zile de la data primirii lor, iar art. 247 alin.(2) din același cod, stipulează că în caz de respingere, parțială sau totală, a cererii, organul de urmărire penală adoptă o ordonanță, care sunt aduse la cunoștință solicitantului. Hotărârea organului de urmărire penală, cu privire la respingerea cererii pot fi atacate în cazurile și în modul stabilit de prezentul cod.

Verificarea disciplinară a constatat că, pe parcursul urmăririi penale, până la expedierea cauzei penale nr.XXXXXXXXXX în instanța de judecată pentru examinare în fond, inclusiv după această etapă, partea vătămată XXXXXX XXXXXX și reprezentatul legal al părții vătămate minore XXXXXX XXXXXX, Mazur Ion, au înaintat mai multe cereri în Procuratura mun.Chișinău, Oficiul Principal, și alte instituții care au fost redirectionate spre examinare Oficiului Principal, și care au fost soluționate de procurorii Olesea Botezatu, Aurel Burlacu și Oleg Afanasii, cu informarea petiționarilor la adresa de domiciliu, după cum urmează:

1. Cererea din 02.07.2025, soluționată prin răspunsul nr.xx-xx/x-xx/25-xxxx din 11.07.2025.

2. Cererea din 13.08.2025, soluționată prin răspunsul nr.xx-xx/x-xx/25-xxxxx din 18.08.2025.

3. Cererea din 01.09.2025, soluționată prin răspunsul nr.xx-xx/x-xx/25-xxxxx din 04.09.2025.

4. Cererea din 02.09.2025, soluționată prin răspunsul nr.xx-xx/x-xx/25-xxxxx din 04.09.2025.

5. Cererea din 04.09.2025, soluționată prin răspunsul nr.xx-xx/x-xx/25-xxxxx din 19.09.2025.

7. Cererea din 05.09.2025, soluționată prin răspunsul nr.xx-xx/x-xx/25-xxxxx din 19.09.2025.

8. Cererea din 05.09.2025, soluționată prin răspunsul nr.xx-xx/x-xx/25-xxxxx din 19.09.2025.

9. Cererea din 08.09.2025, soluționată prin răspunsul nr.xx-xx/x-xx/25-xxxxx din 19.09.2025.

10. Cererea din 12.09.2025, soluționată prin răspunsul nr.xx-xx/x-xx/25-xxxxx din 19.09.2025.

11. Cererea din 31.10.2025, expedită potrivit competenței Oficiului de reprezentare a învinuirii în instanța de judecată la 03.11.2025.

12. Cererea din 03.11.2025, expedită potrivit competenței Oficiului de reprezentare a învinuirii în instanța de judecată la 04.11.2025.

13. Cererea din 12.11.2025, expedită potrivit competenței Oficiului de reprezentare a învinuirii în instanța de judecată la 13.11.2025.

14. Cererea din 14.10.2025, expedită potrivit competenței Oficiului de reprezentare a învinuirii în instanța de judecată la 17.11.2025.

Astfel, cu referire la cererile, care au fost soluționate de către procurorii O.Botezatu și A.Burlacu, verificarea a scos în evidență că toate au fost soluționate cu respectarea prevederilor art.244 – 247 Cod de procedură penală: au fost adoptate în termen de până la 15 zile; soluțiile au fost comunicate persoanelor interesate, cu explicarea după caz, a modului și termenului de atac, nefiind astfel încălcat dreptul petiționarilor la un proces echitabil.

Cu privire la neexaminarea în cadrul cauzei penale de referință de către procurori a altor componente de infracțiune în acțiunile învinuitorilor Xxxxxx Xxxxxx și Xxxxxx Xxxxxx (art.314, 208, 190, 152 și 157 din Codul penal), Inspekția procurorilor va menționa că, conform atribuțiilor funcționale și legii cu privire la procuratură, procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează. Soluțiile adoptate de procuror în cauza penală de referință, constituie o expresie a propriei sale convingeri focusată în raport cu probatoriul administrat or, potrivit art.27 alin.(1) Cod de procedură penală, persoana care efectuează urmărirea penală apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate, cu respectarea principiului prezumției nevinovăției, nefiind astfel scoase în evidență încălcări ale normelor de procedură. Prin urmare, în acest sens, sunt relevante explicațiile procurorului O.Botezatu.

Cu referire la alegațiile autorului sesizării, privind presupusa influențare a soluțiilor de la Curtea de Apel de către procurorii O.Botezatu și A.Burlacu, Inspekția procurorilor a constatat o dualitate de poziții, pe de o parte, a petiționarului, iar pe de altă parte, cea a procurorului O.Botezatu, care categoric a infirmat astfel de comportamente.

Este de notorietate faptul că, procedurilor disciplinare în care figurează judecători

și procurori, le sunt aplicabile toate garanțiile oferite de art.6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens, *mutatis mutandis*, se vor aplica raționamentele ce decurg din art.8 alin.(3) Cod de procedură penală, potrivit căroră, „concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțitului, învinuitului, inculpatului”. În cadrul prezentei verificări disciplinare, Inspecția procurorilor nu a administrat probe care să înlătore dubiul comiterii abaterii disciplinare, motiv pentru care, versiunea de apărare a procuroarei Olesea Botezatu va fi apreciată, ca fiind cea veridică.

Dat fiind faptul că, cauza penală de referință se află pe rolul instanței de judecată, asupra celorlalte pretinse omisiuni ale procurorului O.Botezatu, urmează să se expună instanța competentă, or, în procesul de verificare disciplinară, inspectorul nu își poate aroga nici competențe ale procurorului ierarhic superior, nici ale instanței de judecată, fiind în imposibilitate să le substituie.

Cu atât mai mult că, potrivit prevederilor art.297 alin.(4) din Codul de procedură penală, *toate cererile, plângerile și demersurile înaintate după trimiterea cauzei în judecată se soluționează de către instanța care judecă cauza.*

Deopotrivă, aprecierea despre temeinicia recursului procurorului O.Botezatu, declarat împotriva încheierii Judecătoriei mun.Chișinău, sediul Ciocana din 24.10.2025, constituie sfera de competență a instanței de apel. Or, însăși formularea și depunerea unui recurs, constituie un drept incontestabil al procurorului.

Din perspectiva laturii subiective a abaterii disciplinare, există *rea-credință* atunci când procurorul încalcă cu știință normele de drept material ori procesual, urmărind sau acceptând vătămarea unei persoane și, există *neglijență gravă* atunci când procurorul nesocotește din imprudență, în mod grav, neândoielnic și nescuzabil, normele de drept material ori procesual.

Urmare a verificării sesizării cu caracter disciplinar și a materialului probatoriu administrat, nu s-a stabilit îndeplinirea necorespunzătoare, cu rea-credință sau, după caz, cu neglijență gravă, de către procurorul în Procuratura mun.Chișinău, Oficiul Principal, Olesea Botezatu și adjunctul interimar al procurorului-șef al Procuraturii mun.Chișinău, Aurel Burlacu, a atribuțiilor de serviciu în cadrul instrumentării cauzei penale nr.XXXXXXXX și, în egală măsură, nu s-a constatat prejudicierea în vreun fel a drepturilor petentului și persoanelor pe care le reprezintă. Cele reflectate *supra*, scot în evidență lipsa laturii subiective și a unei componente a laturii obiective (n.a. – *urmarea prejudiciabilă*) a abaterii disciplinare prevăzute de lit.a) din art. 38 a Legii nr.3/2016 cu privire la Procuratură.

În acord cu cele menționate *supra*, angajarea răspunderii disciplinare a procurorilor Olesea Botezatu și Aurel Burlacu, este inadmisibilă.

Constatarea Colegiului de disciplină și etică

Colegiul de disciplină și etică notează că procedura de citare a părților pentru ședința din 12.12.2025 s-a realizat în conformitate cu Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică.

În ședința Colegiului de disciplină și etică din 13.03.2026, Inspecția Procurorilor a fost reprezentată de către inspectorul Igor Eșanu, care a susținut în totalitate Decizia Inspecției procurorilor din 28.11.2025.

Petentul, fiind citat legal, s-a prezentat la ședința Colegiului, a susținut integral contestația depusă și a solicitat constatarea abaterii disciplinare în privința procurorilor Olesea Botezatu și Aurel Burlacu, cu aplicarea sancțiunilor prevăzute la art.39 din Legea nr.3/2016.

Fiind citată pentru ședința Colegiului din 13.03.2026, procurorul Olesea Botezatu nu a dat curs cererii, la data de 11.03.2026 a depus o referință, prin care solicită respingerea contestației înaintată de către Ion Mazur, ca fiind una neântemeiată. Susține integral toate argumentele invocate în explicațiile date pe marginea sesizărilor înaintate, care au fost prezentate Inspecției Procurorilor. La fel, a anexat la materialele procedurii disciplinare o probă, prin care se atestă, că o soluție judecătorească definitivă pe acest caz nu a fost adoptată.

Procurorul Aurel Burlacu, la fel nu s-a prezentat în ședința Colegiului, a depus o referință la contestația domnului Ion Mazur, prin care solicită respingerea acesteia, considerând Decizia Inspecției Procurorilor ca fiind una legală și întemeiată. La fel a solicitat examinarea contestației în lipsa sa.

În ceea ce privește contestația din 12.05.2025 formulată de petent împotriva deciziei Inspecției din 28 noiembrie 2025, de respingere a sesizării în privința procurorilor Olesea Botezatu și Aurel Burlacu, pe motivul lipsei temeiului de tragere la răspundere disciplinară, Colegiul de disciplină și etică concluzionează că aceasta urmează a fi respinsă. Colegiul reține, în argumentarea soluției, constatările Inspecției procurorilor, poziția procurorilor vizavi de cele invocate în sesizare.

Colegiul reiterează faptul, că Inspecția procurorilor nu a identificat probe care să demonstreze că procurorii nominalizați au acționat cu rea-credință, irațional, neargumentat și nerezonabil. Urmare a verificării sesizării cu caracter disciplinar și a materialului probatoriu administrat, nu s-a stabilit îndeplinirea necorespunzătoare, cu rea-credință sau, după caz, cu neglijență gravă, de către procurorul în Procuratura mun.Chișinău, Oficiul Principal, Olesea Botezatu și adjunctul interimar al procurorului-șef al Procuraturii mun.Chișinău, Aurel Burlacu, a atribuțiilor de serviciu în cadrul instrumentării cauzei penale nr.XXXXXXXXXX și, în egală măsură, nu s-a constatat prejudicierea în vreun fel a drepturilor petentului și persoanelor pe care le reprezintă. Astfel se constată faptul, că sub aspectul laturii subiective, în speță nu se regăsește forma de vinovăție cerută de norma disciplinară, întrucât faptele imputate nu sunt susținute de elemente obiective care să reflecte intenția sau culpa gravă a procurorului. Or, în lipsa unei conduite culpabile, nu poate fi angajată răspunderea disciplinară.

Soluțiile adoptate de procurori în cauza penală de referință, constituie o expresie a propriilor convingeri focusată în raport cu probatoriul administrat or, potrivit art.27 alin.(1) Cod de procedură penală, persoana care efectuează urmărirea penală apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate, cu respectarea principiului prezumției nevinovăției, nefiind astfel scoase în evidență încălcări ale normelor de procedură. Or, la caz se constată, că toate cererile, care au fost soluționate de către procurorii O.Botezatu și A.Burlacu, s-a făcut cu respectarea prevederilor art.244 – 247 Cod de procedură penală: au fost adoptate în termen de până la 15 zile; soluțiile au fost comunicate persoanelor interesate, cu explicarea după caz, a modului și termenului de atac, nu a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, toate soluțiile adoptate în cauza penală respectivă au fost motivate în conformitate cu cerințele legale.

La fel, Colegiul constată, că o soluție definitivă în cauza penală respectivă nu a fost adoptată, cauza urmând să fie soluționată la Curtea de Apel Centru.

În continuare, având în vedere că aceste aspecte au fost reflectate corect în Decizia Inspecției Procurorilor din 28.11.2025, apreciind cele invocate în ședința Colegiului, în raport cu materialele cauzei disciplinare, Colegiul concluzionează că contestația cet. Ion Mazur urmează a fi respinsă pe motivul lipsei temeiului de tragere la răspundere disciplinară.

În contextul celor expuse și în conformitate cu prevederile art.89 din Legea Republicii Moldova nr.3 din 25.02.2016 cu privire la procuratură, pct.77⁵, 77⁶ din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.12-228/16 din 14.09.2016 (cu modificările ulterioare din 24.01.2017, 28.05.2020 și 18.12.2020), precum și în acord cu Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-232/2025 din 01 iulie 2025, Colegiul,

HOTĂRĂȘTE:

1. Se respinge contestația cet.Mazur Ion împotriva deciziei Inspecției Procurorilor din 28 noiembrie 2025, de încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Principal, Olesea Botezatu și adjunctul interimar al procurorului - șef al Procuraturii mun. Chișinău, Aurel Burlacu pe motivul lipsei temeiului de tragere la răspundere disciplinară.

2. Hotărârea Colegiului poate fi contestată la Consiliul Superior al Procurorilor, prin intermediul Colegiului în termen de 15 zile lucrătoare de la data pronunțării.

**Președintele Colegiului
de disciplină și etică**

semnat

Alexandru LOZAN